

פרוטוקול מס' 101
פשיבת ועדת הכספים
שהתקיימה ביום ב', י"ג באב תשי"ב -
4.8.52, בשעה 11.00.

משתתפים:

י. גורי - היו"ר
ח. אריאב
י. אפרתי
י. בדר
א. ס. גניחובסקי
ש. דיין
ק. לוז
ז. שוואייב
מ. סנה
י. פורדר
א. ציזלינג
ס. קלמר
י. רוקח
ז. שפר
ר. שרי

מוזמנים:

מר גולדמן - מנהל המכס
מר זגני - החשב הכללי
ד"ר לנדו - מנהל הארנובה
מר בר-יוסף - המפקח על הבנקים
מר ספינק - משרד האוצר
מר בזק - מזכיר.

סדר-היום:

1) שאילתות
2) חוק להחלפת ששרי בנק ומלווה חובה
3) חוק מס רכוש עירוני.

היו"ר י. גורי:

אני פותח את הישיבה.

ח. אריאב:

אני מבקש מהיו"ר לשחרר אותי מתפקידי כיו"ר ועדת המשנה לענייני חשמל, היות וחברי הוועדה אינם באים לישיבות ואינני רואה כל אפשרות לגמור את העניין בוועדת המשנה.

י. בדר:

שמעתי שביום ד' התקיימה ישיבה של ועדת הכספים במקביל לישיבת הכנסת. באותו זמן דיברתי אני בכנסת על תקציב הפיתוח. אינני חושב שישיבת ועדת הכספים היתה חוקית, היות ואי-אפשר לאסור עלי להשתתף בישיבת מליאת הכנסת. אני דורש לבטל את הפרוטוקול של אותה ישיבה.

היו"ר י. גורי:

אשר לשענתו של חבר הכנסת אריאב - הריני מתכוון לדבר עם כל חברי ועדות המשנה, ואם יתברר שישנם חברים שלא יוכלו להשתתף בקביעות בישיבות - צריך יהיה להחליף אותם.

אשר לשענתו של חבר הכנסת בדר - בישיבה שקיפסנו בשעה 12.00 ביום ד' לא דנו בסעיפים עקרוניים. חוץ מזה, התכנסה הישיבה על דעת כל חברי הוועדה, כי הם נתנו את הסכמתם בישיבת הנוקר לכנס אותה. אינני חושב שאפשר להגדיר ישיבה זו כ"בלתי חוקית".

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

י. דו"ח:

לפני שבועיים הגשתי שאלות בכתב - לפי המוסכם - ועד היום לא קיבלתי תשובה. זה חמשה חדשים שהעיריות נאנקות על אפשרות לקבל משיכת יתר. אין זה ענין של הלוואה או השתתפות. העיריות חיות במשך כל הזמן על אפשרות זו - ומחזירות זאת במשך השנה. במקרים אחרים נהגה ועדת הכספים לאשר דברים כאלה מיד, ומדוע יחסה של הוועדה לעיריות הוא שונה? אינני סובר רק על עיריית תל-אביב בענין זה, כל העיריות נמצאות באותו מצב. אם יתפוררו השירותים - לא תקבל המדינה אף פרוטה מהאזרחים. שר האוצר איננו סופיע, והוועדה איננה יכולה לעשות מאומה בענין זה.

הי"ד י. גורי:

בכל יום ד', יופיע שר האוצר בין השעות 10 א-12 לפני הצהריים. יש להניא בחשבון את העובדה ששר האוצר עדיין חדש בתפקידו והשבועות הראשונים יוצרים בשבילו קושי מיוחד בענין חלוקת הזמן. אני מציע לשר האוצר שחבר הכנסת דוקח, שר האוצר ואני נדון בענין זה היום אחר-הצהריים. אם הענין ימצא את סידורו - ניהא; אם לא - ביום ד' נדון בו כאן.

י. דו"ח:

אני מסכים לסידור זה, אולם בתנאי שנדון בענין כאן מחר, ולא ביום ד', כי הענין הוא דחוף ביותר.

ביותר.

חבר הכנסת ציזלינג הכניס בישיבה הקודמת הסתייגות על רשימת המוסדות שיהיה משוחררים ממלווה החובה. בזמנו החליטה הוועדה לא לפרט ~~אשר~~ את המוסדות, אולם בתור יוצא-מן-הכלל החליטה לפרט את נציגויות או"ם ומדינות זרות. מכיוון שמפרטים את שני אלה - הציע חבר הכנסת ציזלינג לפרט עוד מספר מוסדות ~~אשר~~. הגעתי לכלל מסקנה שיש לאפשר לחבר הכנסת ציזלינג להגיש הסתייגות לכנסת בענין זה - אף-על-פי שהוועדה החליטה באופן עקרוני לא לפרט מוסדות. כמובן שחבר הכנסת ציזלינג יצטק את הסתייגותו כהסתייגות אחת, ולא יסתייג בענין כל מוסד שבדשימתו לחוד.

א. ציזלינג:

יש כאן שתי שאלות: ההסתייגות לגופה, ורשימת המוסדות. ברצוני להרגיע את החברים: אין בכוונתי להעסיק את עצמי ואת הבית במשך 2 שעות בהסתייגות על כל מוסד ומוסד, אולם אני אדרוש שיצביעו על כל מוסד לחור, היות ואולי יהיו חברים שיסכימו למוסד אחד, ולשני - לא.

הי"ד י. גורי:

בענין זה נגיע חבר הכנסת ציזלינג ואני לידי הסכם ג'נטלמני.

י. דו"ח:

כאשר הוועדה תחליט לדון על מוסדות מסויימים שיש לשחרר מהמלווה - אני מבקש שיניחו זאת מראש על סדר-יומה של הוועדה, כשם שנוהגים בענין ערביות.

הי"ד י. גורי:

אני מקבל זאת.

ב. חוק להחלפת שטרי בנק ומלווה חובה:

הי"ד סורא את סעיף 15 (א) ו-(ב):

מר בלם:

הבעיה שנתעוררה בענין זה היא: קרו מקרים רבים שבהם החזיק אדם כסף לא לו, בין במזומנים או בבנקים, למשל: כסף שהופקד בידי אדם אצל עורך-הדין שלו, בין שנתן לעורך-הדין הוראות לשלם את הכסף בתאריך מסויים לאיש אחר, או בין שהחזיק את הכסף ללא מטרה מסויימת, שעורך-הדין גבה את הכספים ~~אשר~~ מחייב של קליינט שלו וטרם הספיק ~~אשר~~ לשלם לו זאת. החוק רוצה להבטיח שחובת השלום המלווה לא תחול עם אדם זה המחזיק בכספים לא לו. ולכן סובע

מר גלס:

החוק שאדם כזה, אם שילם לבעל הכסף 90% במזומנים ו-10% במלווה - אין לבוא אליו בטענות. אולם ישנה בעיה של אדם שהשליש כסף בידו של אדם שני, על מנת שאותו אדם שני ימסור את הכסף בתאריך מסויים לאדם שלישי, ובינתיים חלה חובת תשלום המלווה. מתעוררת השאלה: מי חייב לשאת במלווה? הראשון או השלישי. ברור שהשני, שמחזיק בכסף שאינו שייך לו, פטור מהמלווה בעד כסף זה. ברור שהחוק אינו יכול להכריע בשאלה זו, זהו ענין לבית-המשפט. בסעיף הזה המטרה היא לדאוג אך ורק לאותו איש-ביניים.

מ. קלמר:

קיימות בארץ חברות שיכון שאנשים מכניסים להן כספים. החברה לא תמיד יודעת שאדם הכניס על שמה כסף בתאריך מסויים - אלא רק לאחר זמן. כיצד צריכה החברה לנהוג כלפי אדם שהכניס לזכותה כסף כזה? החברות הפסידו עכשיו על ידי כך אלפי לירות. בלאו הכי יהיה על החברה לשלם את המלווה. האם החברה או המשתכן צריכים לשלם את המלווה בעד כסף זה?

י. רוקח:

הסעיף הזה הוא אבסולוטי מאד. אני מציע להוסיף פסקה האומרת שמע"ף זה יהיה כפוף גם לסעיף המדבר על כך שוועדת הכספים רשאית לשחרר גם במקרים כאלה.

כמו-כן יש להוסיף שענין זה נוגע לנאמן או לאפוטרופוס. עד עתה היתה כאן כוונה של טרנסאקציות - אולם ישנם גם צד סוציאלי, של החזקת כספים בנאמנות או באפוטרופסות.

ח. אריאב:

ברצוני לשאול אם המקרה שאזכיר שייך לענין זה: ישנן קרנות לתרומות באסריקה, המעבירות את כספיהן לקרנות כאן בארץ, על מנת שיחלקו את הכסף למוסדות צדקה. האם מלווה החובה יחול גם על קרנות אלו המחזיקות כספים בנאמנות בשביל מוסדות צדקה, או האם שחרורן של קרנות אלו יבוא בסעיף 7?

הינ"ר י. גורניץ:

אני חושב שהסעיף הזה איננו מתכוון כלל למקרים כאלה. הסעיף הזה מדבר רק על כך שלא תוכל להיות טעה כלפי אותו איש-ביניים המחזיק בכספים לא לו, שהוא יוכל לשלם 90% במזומנים ו-10% במלווה.

מר גלס:

שאלתו של מר קלמר מוצאת את פתרונה במסגרת הסעיף הזה. האם חברת שיכון החזיקה בכספים אלה על מנת לשלם אותם למישהו אחר, א או האם החזיקה בהם לטובת מישהו אחר? לא. חברת השיכון קיבלה את הכספים על חשבון מחיר הבנין. זהו כספה, ועליה לשאת במלווה החובה. אם המצב הוא כזה שהכסף הוא באמת רק פקדון שאדם יכול למשוך אותו בכל רגע ואין הכסף כפוף לשום מטרה - אז הכסף מוחזק לטובת המשתכן, ואז א החברה פטורה מהמלווה שיחול על המשתכן, והיא יכולה להחזיר לו 90% במזומנים ו-10% במלווה.

מר בר-יוסף:

אלה הם חשבונות פקובצים, ואם יתברר שלכל אחד יש פחות מ-50 לירות - בלאו הכי לא יחול עליהם המלווה. אא

מר גלס:

אא זהו ענין של בדיקה בכל מקרה ומקרה. אחרת יבואו אנשים ויפצלו את כספיהם בצורה זו.

מ. קלמר:

תמיד אפשר לבדוק אם טכום של 10,000 ל"י נכנס מאיש אחד או מ-1,000 איש.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

י. נדר:

את הכסף לפי דרישת המפקיד, אם הוא יחזור בו בנוגע לשיכון או כדומה. כאן ישנו הבדל, אם לחברה יש רשות להשתמש בכסף, או לא. במקרה שלחברה ישנה הזכות להשתמש בכסף - לדעתי מלווה החובה צריך לחול עלהחברה, כי היא נהנית מן הכסף; אולם אם אין היא רשאית להשתמש בו - אין הכסף אלא פקדון, וחובת תשלום מלווה החובה צריכה לחול על בעל הכסף.

תיקון נוסף: כאן כתוב: "להחזיקו לטובת פלוני, או לשלמו לפי הוראות פלוני". אני הייתי מציע לכתוב: "להחזיקו או לשלמו לפי הוראות פלוני, או על-מנת להחזיקו או לשלמו לטובת פלוני". לפי שהטעין מנוסח פה, אפשר לחשוב שאין הוא חלף על מקרים שמחזיקים כסף לפי הוראות פלוני, אלא שצריך להיות יותר סדוייק, היות - אכפי שאסרתי - הענין יהיה בידי בית-המשפט ולא בידי פקיד-ביצוע.

מר גלס:

אשר לענין של תשלום חוב - על זה לא יכולה לחול ההוראה הזאת. אם אני משלם חוב לנרשה שלי, אינני משלם את הסכום על מנת שהוא ישלם את הכסף הזה לטובת מישהו אחר, או על מנת שהנרשה יחזיק בכסף שלי לטובת הזולת.

אשר למקדמה או למפרעה: - אלו הן הלוואות-א-על-תנאי. האופי של מפרעה או מקדמה הוא: אני אמנם משלם סכום כסף מתוך הנחה שאם יתהווה מקרה מסויים - אזי סכום הפסף הזה יובא בחשבון בסידור החשבון הסופי. אבל אם לא יתהווה המקרה הזה - מיא שקיבל את המקדמה או המפרעה חייב להחזירה. לכן דעתי היא שזוהי הלוואה-על-תנאי.

י. נדר:

זוהי דעה מקורית ביותר.

מר גלס:

בשאלה העדינה הזאת אין לנו אפשרות למצוא ניסוח שיהיה מחוסן בפני כל ערעור בפני בית-המשפט. אני מודה שהנסיון שנעשה כאן הוא נסיון לפתור את הבעיה במידת האפשר. אבל ידוע לי מראש שעלולים להתהוות מקרים שהדבר הזה יבוא לידי הכרעה משפטית, כי ההיקף של הענין הזה הוא גדול ביותר, אצטמצם ונמצא הנוכחי אי אפשר לראות מראש את כל המקרים העלולים להתהוות, ויש לסמוך במידת-מה על ההגיון של בית המשפט בענין זה. דעתי היתה שצריך להשאיר זאת לבית המשפט - אולם הממשלה לא המכימה.

אשר להצעה על רשות שימוש זמנית: - אם אדם מקבל כסף מתוך הנחה שהוא יכול להשתמש בו ורק חייב להחזיר אותו לפי דרישת בעל הכסף - אני הייתי קורא לזה: "הלוואה ללא רבית".

י. נדר:

אני מציע לדחות את ההצבעה בענין זה.

הינר י. גורני:

אקרא את רשימת המוסדות שחבר הכנסת ציזלינג מציע לשחרר מחובת תשלום מלווה-החובה:

- א. מוסדות ההסתדרות הציונית וקרבותיה;
- ב. ארגון האומות המאוחדות, מדינות חוץ;
- ג. רשויות מקומיות והמוסדות ומחזקים;
- ד. קופות אולים, בתי חולים ציבוריים,
- ה. בתי ספר מוכוים;
- ו. מוסדות המקבלים הקצבה מתקציב המדינה
- ז. קרנות צדקה לפי רשימה שתאושר על ידי

ונציגויות מדינות חוץ;

על-ידן;

מוסדות רפואה;

או מתקציבי רשויות מקומיות;

האוצר בהסכמת ועדת הכספים;

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

היו"ר י. גורי:

ח. קרנות למטרות עזרה הדדית;
ט. קופות גמ"ח, לפי רשימה שתאושר על ידי שר האוצר בהסכמת ועדת הכספים;

י. היישובים ומוסדותיהם שהוקמו מאז 1.1.45;
יא. מוסדות לשיווק הקאופרטיבי של תוצרת

חקלאית;

הכספים
יב. כספי קופות התגמולין/שנועדו לשיכון שהוחל בו וכן יוחזרו הכספים לשיכון שיוחל בו עד סוף שנת 1954;
יג. כסף שנועד לשיכון העממי, או לשיכון המבוצע על ידי הרשויות המקומיות;

יד. פקדונות במטבע זר; מפעלים מאושרים על פי חוק לעידוד השקעות הון תש"י - 1950 לצורך שיוחזרו לצורך ביצוע מפעלים אלה;

טו. סקרים סוציאליים לפי רשימה שתאושר על ידי ועדה שתתמנה על ידי שר האוצר ושר הסעד;
טז. תיירים
יז. חיוב כפול.

בכנסת אגיד שוועדת הכספים אינה שוללת ואינה מחייבת שחרורם של המוסדות הללו, אלא החברים מתנגדים משום שהוחלט בוועדה באופן עקמוני לא לפרט את המוסדות, ולא משום שמתנגדים למוסדות עצמם.

א. פורר:

מצד אחד אאך ההגיון מחייב לא לפרט בחוק רשימת מוסדות שישוחררו; מצד שני, אם העיריות, למשל, אינן מופיעות בחוק, ישה סכנה שהן לא תשוחררנה בעתיד הקרוב. לכן אני מציע אאך שבחוק יופיע רק הפרינציפ, אולם עוד לפני הקריאה השניה נחליט כבר על שחרורם של מוסדות מסויימים, וביחד עם החוק נגיש לכנסת - בהתאם לסמכות שישנה לוועדה - את רשימת המוסדות, לא בתוך החוק אלא במקביל לו.

היו"ר י. גורי:

אני לא הייתי סייעץ לעשות זאת, כי עלינו לעבור על רשימת המוסדות, אי-אפשר לאשר אותה ללא בדיקה, ודבר זה ימשך זמן רב. אולם אני מסכים שבשבוע הבא נתחיל לדון ברשימה.

הוחלט: לא לקבל את הרשימה המוצעת על ידי חבר הכנסת ציזלינג.

המתייגות: לחבר הכנסת א. ציזלינג.

י. בדר:

אני מציע: אחרי המלים: "סכום כסף", לכתוב: "סכום כסף בשטרי בנק או בפקדון לבנק, שלא בדרך הלוואה, או מפרעה או מקדמה, ואין למחזיק רשות להשתמש בסכום הנ"ל לטובתו, אלא בתור פקדון או בצורת אחרת", על סנת שיחזיק אותו או אישלים אותו לפי הוראות פלוני או לטובתו.

י. רוקח:

אני מזכיר את הצעתנו להוסיף לסעיף זה את המלים: "וכפוף להוראות סעיף 7".

בענין שחרור נאמנים ואפוטרופסים - אני מוותר

על הכללת פסקה זו בחוק.

היו"ר י. גורי:

נחזור אחר-כך להצבעה בסעיף זה, ובינתיים נעבור לסעיף 16.

א.ב.א

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

היו"ר י. גורני:

בסעיף 16 יש לחבר הכנסת פורדר הצעה בנוגע לסודיות הבנקים: "שר האוצר לא יהיה רשאי לדרוש מהבנקים לגלות את השם של מפקיד הכספים".

ח. אריאב:

בענין הסודיות אני מציע: "כל בנק יעביר במרוכז לאוצר את הסכומים שנגברו בשעת החלפת שטרי הכסף וכמו-כן יזכה את חשבון האוצר באחד הבנקים לפי הוראות האוצר עבור הניכויים מפקדונות, לפי סעיף 5.

שר האוצר יעביר גם כן במרוכז את כל התשלומים של רבית ו/או הקרן עבור הסכומים שנתקבלו באמצעות הבנקים.

שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יוכל לקבוע בתקנות גם סדר אחר של קבלת הכספים מהבנקים והחזרת הרבית ותשלומים על חשבון הקרן, כל זה כדי לשמור על הסודיות של הפקדונות".

היו"ר י. גורני:

אני מציע לחבר הכנסת אריאב לא להוסיף בחוק את המלים: "כל זה כדי לשמור אף על הסודיות של המפקידים", כי אי-אפשר לכלול כוונה בחוק. כאשר הוא יסביר את הסתייגותו מעל במת הכנסת - יסביר לשם מה הוא דורש סעיף זה.

ישנה כאן הסתייגות של חבר הכנסת ציזלינג, בכיוון הפוך, האומרת: "תוך שבועיים מיום כניסת חוק זה לתקפו ימסור כל בנק לאוצר את רשימה מלאה של יתרות החשבונות הרשומים באותו בנק לזכות בעליהם. שר האוצר, באישורה של ועדת הכספים, יקבע את המועדים בהם יחוייבו הבנקים להכניס לאוצר את הסכומים שנוכו על ידם על פי סעיף זה".

הרחלט: לא לקבל את הצעתו של חבר הכנסת פורדר לסעיף 16

הסתייגות: לחבר הכנסת י. פורדר.

הרחלט: לא לקבל את הצעת חבר הכנסת אריאב לסעיף 16

הסתייגות: לחבר הכנסת ח. אריאב;

מר בר-יוסף:

להצעתו של מר ציזלינג אין מקום כעת, כי אם הסעיף בנוגע לסודיות נפל - יהיו הבנקים חייבים להמציא העתק הקבלות של המפקידים. כל הקבלות ביחד מהוות רשימה - ואין צורך לחייב אותם למסור רשימה נוספת, כי עבודה ללא צורך.

א. ציזלינג:

מסירת הרשימה מהווה את הדרך היחידה לבדיקת החשבון של הבנקים לגבי הניכויים. על ידי הצעת אינני חושד באיש - אולם מחייבת את כל הבנקים למסור רשימות.

היו"ר י. גורני:

אני מטיל ספק בכך אם צריך לקבוע בחוק את הסייג של שבועיים, אולי כדאי להסתפק רק בפרינציפ. אני מסופק אם הבנקים יספיקו להכין הכל תוך שבועיים. אשר לעקרון - אני מסכים לו, כי בציבור מתהלכת גירסה שלא קל ביותר לקבל מהבנקים רשימת המפקידים, וכדי ליטול כל ספק בענין זה - כדאי אולי להגיד ששר האוצר רשאי לדרוש את הרשימה מהבנקים.

האם היום לא רשאי מר בר-יוסף לדרוש רשימה כזו מהבנקים?

י. רוסק:

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

אני רשאי לדרוש כל מסמך. אפשר לשנות את התקנות, ולא לכתוב זאת בחוק.

מר בר-יוסף:

אני אינני מסתפק בכך. אני רוצה לחייב את הבנקים למסור לאוצר את הרשימה. מסכות, אפילו אין הוא משתמש במסכות זו. אולם ישנו מישהו שיסתפק בכך אם נאמר שלשן ישנה

א. ציזלינג:

הצעה אלטרנטיבית של מר בר-יוסף היא שההצעה הזו תיכלל בתקנות ולא בחוק. הוא מודיע כבר בשם הממשלה שייכלל סעיף כזה בתקנות.

הינ"ר י. גורני:

אני חושב שמקדם עדיין לשמוע כאן בוועדה הודעה מוסמכת בענין זה מטעם האוצר. לי ידוע שמתנהל עכשיו בשאלה זו משא-ומתן בין הממשלה ובין הבנקים, והדבר עדיין לא נגמר.

ז. סוצאייב:

לא יכול להתנהל משא ומתן בין הממשלה ובין הבנקים על דבר שוועדת הכספים מחליטה עליו. לא הבנקים שולטים במדינה, אלא הכנסת. אשר לענין הרשימה - אפשר להבטיח שמה שנמסר לאוצר לא יצא לציבור, אולם אין להסתיר דברים כאלה מהאוצר.

הינ"ר י. גורני:

אני מציע לכתוב: "תיקבע תקנה בתקנות הנותנת מסכות לשר האוצר לקבוע את דרך הבדיקה של החשבונות בבנקים, אם ימצא לנכון לעשות זאת".

מ. קלמר:

המכרתי כבר שהעסקי הקבלות מהווים ביחד רשימה, ואין צורך לדרוש מהבנקים רשימה נוספת, שתהווה עליהם מעמסה ללא צורך.

מר בר-יוסף:

העסקי הקבלות אינם מספיקים, כי כיצד תדע אם הבנקים לא שחררו חשבונות מסויימים ממלווה

י. זנגי:

החובה?

אנו בודקים את המצב בבנקים מדי חודש בחודשו. הרי הם יכולים גם למסור רשימה בלתי נכונה. לשם כך בלבד לא כדאי להטיל עליהם המעמסה הזאת, כי זאת נוכל תמיד לבדוק. אני חושב שהצעתו של מר קלמר צודקת.

מר בר-יוסף:

ישנן שתי גירסות: (א) גירסה המחייבת את האוצר לקבל מהבנקים את הרשימה; (ב) גירסה המרשה לשר האוצר לקבל את הרשימה.

הינ"ר י. גורני:

האם אני יכול לרשום הודעה מטעם האוצר שהוא יקבע תקנה שלפיה כל בנק יהיה חייב למסור לאוצר רשימה מלאה של יתרת החשבונות הרשומים לזכות בעליהם? אם כן - אני יכול כבר לומר ששר האוצר יקבע בתקנות את סדרי אבדיקת החשבונות.

מר בר-יוסף:

אני רוצה להודיע ששר האוצר ביקש כבר שנבדוק אם החיובים נעשו בסדר או לא. אני יודע שנכניס תקנה בענין זה, כי ניתנה לי הוראה כזאת. אבל תקנה שיתנו חשבונות בזמן שאנו יודעים שזוהי מעמסה נוספת על הבנקים ללא צורך - על כך אינני יכול להתחייב. אבל אני יכול להתחייב של בר שתייה רדימה

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

הינ"ר י. גורני:
אולי כדאי להציע: "שר האוצר יקבע בתקנות את הסדר שלפיו ימסור הבנק לאוצר את כל הפרטים על החשבוניות הרשומים באותו בנק לזכות המפקידים".

י. רוקח:
הצעת היא: "הוועדה ~~אמצא~~ רושמת אמצא לתשומת לבה את הודעת בא-כוח האוצר באמצעות מפקד הבנקים, שקיבל הוראה מאת שר האוצר לסדר בדיקה מדוייקת של הפקדונות בקשר עם פעולות מלווה החובה".

י. גורני:
אני מציע לכתוב: "שר האוצר רשאי לחייב בנק למסור לו דו"ח מפורט בנוגע לחיוב בעלי פקדונות וזיכוי האוצר בקשר עם מלווה חובה לפי חוק זה, ולבדוק את הדו"ח בדרך שתיקבע בתקנות".

הוחלט: לא לקבל את הנוסח המוצע על ידי חבר הכנסת ציזלינג

הסתייגות: לחבר הכנסת א. ציזלינג.

הוחלט: לא לקבל את הנוסח המוצע על ידי חבר הכנסת רוקח

הסתייגות: לחבר הכנסת י. רוקח.

הינ"ר י. גורני:
ישנה הצעת האומרת: "שר האוצר יקבע בתקנות את הדרכים או הסדרים שלפיהם יהיה חייב כל בנק למסור לאוצר רשימה מלאה של היתרות הרשומות לזכות בעליהם כמפקידים".

ישנה הצעת חבר הכנסת קלסר האומרת: "תיקבע תקנה בתקנות הנותנת סמכות לשר האוצר לקבוע את דרך הבדיקה של החשבוניות בבנקים, אם יפא לנכון לעשות זאת".

הצעת חבר הכנסת בדר אומרת: "שר האוצר רשאי לחייב בנק למסור לו דו"ח מפורט בנוגע לחיוב בעלי פקדונות וזיכוי האוצר בקשר עם מלווה החובה, לפי חוק זה, ולבדוק את הדו"ח בדרך שתיקבע בתקנות".

הוחלט: לקבל את הנוסח המרשה לשר האוצר לקבוע בתקנות, ולא המחייב את השר לעשות זאת.

הינ"ר י. גורני:
אחרי שקבענו את העקרון שהשר רשאי, ולא חייב, לקבוע תקנות, נשאלת השאלה: מה רשאי השר לקבוע? אני מציע שהוא רשאי לקבוע את הסדרים ~~אמצא~~ אמצא של סמירת אמצ הרשימות וכו'.

י. גורני:
קודם כל עליה לקבוע את החובה שתהיה סוטלת על הבנקים למסור את הרשימה, ואחר-כך תרשה לשר האוצר לקבל אותה.

הוחלט: לקבל את הצעת הינ"ר האומרת: "שר האוצר רשאי לקבוע בתקנות את הדרכים או הסדרים שלפיהם יהיה חייב כל בנק למסור לאוצר רשימה מלאה של היתרות הרשומות לזכות בעליהם כמפקידים".

הסתייגות: לחבר הכנסת י. בדר.

א.ב.

ישיבת ועדת הכספים
4.8.52

י. בדר:

מיום ד'. אין עלי כל חובה לקרוא את הפרוטוקולים בזמן אישיבה. ייתכן שאדרוש להעביר את הענין לדיון בוועדת הכנסת.

ג. חוק מס הרכוש העירוני:

הינו"ר י. גורני: בענין זה עלינו לקיים רק אצא הצבעות.

לחבר הכנסת אריאב ישנה הצעה להוריד את המכסימום מ-35% (2,1%) ל-20% (1,2%). כמו-כן הוא מציע לבטל את מס על שטחים חקלאיים הנמצאים בתוך אזור בנין ערים.

חבר הכנסת קלמר מציע להקטין - צד למכסימום שמציע חבר הכנסת אריאב - את המס על מגרשים עירוניים, עבור מגרשים שנרכשו רק עד 1.4.52.

חבר הכנסת ציזלינג מציע: (1) האוצר ישחרר מתשלום מס רכוש עירוני שטחים תפוזים למשק חקלאי מעובר לצרכי פרנסת קבע; לפי רשימה מיוחדת שתוגש על ידי הרשות המקומית ותאושר ע"י משרד החקלאות; (2) בסעיף 1(ג) (א) במקום 500 ל"י ייכתב 1,250 ל"י; בפסקה (ב) במקום 500-1,000 ל"י, ייכתב 1,250-2,000 ל"י; בפסקה (ג) במקום 1,000-1,500 ל"י, ייכתב 2,000-3,000 ל"י. (3) להכניס דירוג בסעיפים המדברים על בנין * תשטייתי ובנין המשמש לשיון, כלהלן: מפעל המעסיק עד 10 עובדים - 5%; עד 30 עובדים - 7%; מ-30 עובדים ולמעלה - 10%. בנין המשמש לשיון עצמי - 5%; להשכרה - 10%.

חבר הכנסת בדר מציע: (1) הסעיף 1(ג) (1) (א) במקום 500 ל"י ייכתב 2,000 ל"י; (2) סעיף 1(ג) (1) (ב) יתוקן כך: "עולה על 2,000 ל"י - 1% מן השווי הכללי של הקרקע (7,16% של השווי השנתי הקבוע)"; (3) פסקה 1(ג) (1) (ג) תימחק; (4) פסקה 1(ג) (2) תימחק.

אני רוצה להזכיר לחברי הוועדה שהממשלה הציעה להאריך את תקפו של החוק. אילו היינו דנים על החוק עצמו - ישנם דברים שאני, למשל, הייתי מצטרף אליהם. אולם היות ואין אנו עוסקים עכשיו בחיקון החוק אלא בהארכתו - אין מקום לחיקונים הנ"ל.

מר גלם: אני רוצה להפנות את תשומת לבכם לכך שאין מקום לשחרר לחלוטין שטחים חקלאיים באזור בנין ערים, היות ושטחים חקלאיים באזורים חל עליהם מס רכוש חקלאי.

א. ציזלינג: אני מסכים לא לשחרר שטחים חקלאיים באזור בנין ערים כליל מן המס, אלא לכתוב שיחול עליהם מס רכוש חקלאי.

ד"ר לגרוב: האוצר ביקש לא לשנות כאן, כי אי אפשר לשנות באקראי את היסודות של החוק. אם ועדת הכספים רוצה לשנות את החוק - מחליט על כך. אבל כפי שזה בא כאן - זה יכול להתקם בהכנסות. אני מבקש בשם שר האוצר לקבל את ההצעה כמו שהיא, והוועדה יכולה להחליט שברצונה לדבר בכלל על ענין מס הרכוש אצא העירוני.

י. בדר: אין זו רק זכותה של הוועדה, אלא גם שחובתה, לדון בכל סעיפי החוק בשעה שמבקשים להאריך את תקפו, ויש לנו הזכות והחובה להכניס חיקונים בסעיפים שאינם ראויים יותר לשימוש.

